

Συνέχισε τον Πόλεμο για να 'ρθει η Ειρήνη (Μέρος #2: Κατά)

Barikat

Welcome to the real World

[...]

«Ο νεαρός Αλέξανδρος κατέκτησε τις Ινδίες.
Μόνος αυτός;
Ο Καίσαρ τους Γαλάτες κατενίκησε.
Δεν είχε ουτ' ένα μάγειρο μαζί του;

Ο Φίλιππος της Ισπανίας έκλαψε,
όταν ο στόλος του βυθίστηκε.
Δεν έκλαψε άλλος κανείς;
Ο Φρειδερίκος ο Β΄ νίκησε στον Επταετή Πόλεμο.
Και ποιος άλλος νίκησε, εκτός από αυτόν;

Κάθε σελίδα και μια νίκη.
Ποιος ετοίμαζε τα επινίκια φαγοπότια;
Κάθε δέκα χρόνια κι ένας μεγάλος άντρας.
Ποιος πλήρωνε τα έξοδά του;

Πόσα πολλά ιστορήματα!
Πόσα πολλά ερωτήματα!»

Μπέρτολτ Μπρεχτ: «Ερωτήσεις ενός εργάτη που διαβάζει», Μετάφραση: Μάριος Πλωρίτης

Γυναίκες εργάτριες πάρτε τα όπλα!

Μέρος #2: Κατά

Ø

Οι πόλεμοι του 1%

Οι “Wars of Aggression” του 1% οδηγούν την ανθρωπότητα σε ολοκληρωτικό αδιέξοδο

Η Oxfam σε έρευνα της ανέφερε, ότι μέσα στο 2016, το 1% του παγκόσμιου πληθυσμού θα έχει συσσωρεύσει πλούτο ίσο με το υπόλοιπο 99%¹. Ο συνδυασμένος πλούτος τους, δηλαδή, θα ξεπεράσει όλων των υπολοίπων μαζί, οδηγώντας την ακραία ανισότητα σε πρωτοφανή επίπεδα, με την κρίση να λειτουργεί ως καταλύτης. Αυτό δεν συνιστά μια

απλώς μια πρωτοφανή οικονομική εξέλιξη ή μια ακόμα πηγή προβληματισμού. Αυτό αναδεικνύει την απόλυτη ισχύ τους και αναγκάζει τους πάντες να αναμετρηθούν με αυτή. Η πρωτοκαθεδρία του Κεφαλαίου επί της Εργασίας τροφοδοτεί και παροξύνει κρίσεις επί κρίσεων (κλιματική αλλαγή / πόλεμοι / προσφυγικά και μεταναστευτικά ρεύματα / χρηματοπιστωτική κρίση) και πλέον θέτει υπαρξιακά ζητήματα στο κατώφλι των υποτελών όπου γης.

Ο Steven Hawking προειδοποιεί για τις δραματικές συνέπειες της παγκόσμιας ανισοκατανομής πλούτου και της “υφαρπαγής” της τεχνολογίας από τους ισχυρούς². Η Βολιβία έθεσε στην ημερήσια διάταξη της Σύσκεψη για το Κλίμα στα Ηνωμένα Έθνη, την ανάγκη για κατάργηση του καπιταλισμού³. Ακόμα και η Goldman Sachs αναγκάστηκε να “ερμηνεύσει

τις εξελίξεις, αναφέροντας ως προβληματική την συνεχιζόμενη κερδοφορία των επιχειρηματιών περιθωρίων κέρδους⁴. Από τα γκετο των ΗΠΑ και της φαβέλες της Βραζιλίας, ως τις εργατούπολεις της Κίνας και τους νέους (μακροχρόνια) ανέργους της Ευρώπης, η σημερινή προοπτική για την συντριπτική πλειοψηφία των κοινωνιών είναι η ταξική λιτότητα ή / και ο πόλεμος. Ο καπιταλισμός οδηγεί την ανθρωπότητα σε ένα μονοπάτι που δεν μπορεί να συγκριθεί με κάτι από το παρελθόν. Στη Μέση Ανατολή οι αντιθέσεις βαθύνουν, οι στρατοί συγκεντρώνονται, οι επενδυτές “αναμένουν”...

Συρία· Η νίκη των Λαών της Ροζάβα οδηγεί τον πόλεμο “δι’ αντιπροσώπων” στο τέλος του.

Το Κομπάνι άντεξε και πλέον το YPG αντεπιτίθεται σε όλη τη Βόρεια Συρία⁵. Την Πέμπτη 11 Φεβρουαρίου κατέλαβε το αεροδρόμιο Menagh στο Χαλέπι και πλέον η Επανάσταση της Ροζάβα κατέχει μία -σχεδόν- ενιαία περιοχή σε όλα τα τούρκο-συριακά σύνορα. Πρόκειται για το πρόπλασμα ενός (διαφορετικού) κράτους. Το πολυδιαφημισμένο ISIS συνεντρίβη στο μέτωπο από τις αντάρτισσες του YPJ και η Τουρκία ετοιμάζεται άρον – άρον για “διορθωτική” επέμβαση⁶. Η -τυπικά - Νατοϊκή βάση του Ινσιρλί συγκεντρώνει δυνάμεις και η Σ. Αραβία προσφέρει ενισχύσεις⁷. Η ανάδυση του συνασπισμού χερσαίας εισβολής⁸ υποστηρίζει ότι είναι κατά του ISIS, αλλά ακόμα και στις ΗΠΑ είναι σαφές πλέον, ότι τόσο για την Τουρκία όσο και τη Σ. Αραβία, η ύπαρξη του ISIS είναι ζωτικής σημασίας (όπλα / έμπυχο υλικό / τουρκική ελίτ δεμένη με ISIS για πετρέλαιο). Η Ρωσία προειδοποιεί ότι οποιαδήποτε επέμβαση στη Συρία ανοίγει το δρόμο (ακόμα και) για χρήση πυρηνικών.

Μια τρομοκρατική επίθεση . . ακριβώς πάνω στην ώρα!

(τουρκικές σημαίες δίπλα σε αυτήν του ISIS, κάπου στη Βόρεια Συρία)

Η αιματηρή βομβιστική επίθεση στην Άγκυρα φαίνεται σαν να αποτέλεσε κομμάτι της πολεμικής προπαρασκευής του Ερντογάν, καθώς μία ώρα αργότερα η Τουρκία βομβάρδισε κουρδικές θέσεις. Ο Ερντογάν εδώ και καιρό βομβαρδίζει και δολοφονεί σε διάφορα μέτωπα, οδηγεί σε γενοκτονία κουρδικούς πληθυσμούς, φυλακίζει δημοσιογράφους. Την ίδια στιγμή, η Τουρκία αναγνωρίζεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως “ασφαλής χώρα” για

την επαναπροώθηση μεταναστών και η Ελλάδα συμμετέχει στο ΝΑΤΟικό “θαλάσσιο τείχος” του Αιγαίου⁹, Με αυτά τα δεδομένα, τυχόν εισβολή στη Σύρια θα προκαλέσει νέες χιλιάδες προσφύγων, νέα παζάρια για την αξία της ζωής.

Η Τουρκία και οι λοιποί θεωρούν τους ΥΡΓ / ΥΡΠ ως τρομοκράτες, οι ΗΠΑ αρνούνται να τον χαρακτηρισμό και η Ρωσία τους θεωρεί εξ αντικειμένου συμμάχους της. Το ΝΑΤΟ τηρεί σιγήν ιχθύος και συγκεντρώνει δυνάμεις. Αν ο συνασπισμός κρατών προχωρήσει σε επέμβαση θα απαιτήσει υποστήριξη στον αγώνα του¹⁰. Το ΝΑΤΟ θα πρέπει να επιχειρήσει κατά της Ρωσίας, με ότι συνέπειες θα έχει αυτό για την παγκόσμια ειρήνη. Πρέπει να αγωνιστούμε απέναντι σε αυτό το ενδεχόμενο. Η παγκόσμια συγκυρία σπέρνει το φόβο, αλλά γεννάει την αντίσταση, όπως το παράδειγμα των Λαών της Ροζάβα μας δείχνει

Στην Ελλάδα, μπορούμε και πρέπει να (ξανά)σηκώσουμε κεφάλι, απέναντι στις μηχανές της ταξικής λιτότητας και του πολέμου. Μια ματιά στο κόσμο μας δείχνει ότι η συγκυρία της ανατροπής φουσκώνει από “κάτω”, η οργή των φτωχών γίνεται ορατή ακόμα και στη Wall Street....

I

Βάλλω κατά του Φόβου μου – Πολεμώ

Στις 19 Σεπτέμβρη¹¹ σημειώναμε:

“Λέγεται σωρηδόν τις τελευταίες μέρες ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πέθανε. Αυτό δεν είναι ακριβές. Ο ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκε αντιμέτωπος με τάσεις που ενυπήρχαν υπό «συνεχή διαπραγμάτευση» το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Τάσεις που μετασχηματίστηκαν ωστόσο σε τομή, από την επικράτηση του αστικού τρόπου πολιτικής και διοίκησης. Από την ανίατη ασθένεια του ΤΙΝΑ. Από τη γενέθλια αρχή της «υλικότητας του κράτους»: την λογική του μικρότερου κακού. Την υιοθέτηση της «κυβερνησιμότητας». Την επιλογή της αλληλο-διάχυσης εξουσιών και αρμοδιοτήτων μεταξύ κόμματος και κυβέρνησης, κυβέρνησης και κράτους, υπό την σκέπη του Προέδρου. Την ταχύτατη υιοθέτηση των τεχνικών της αστικής εξουσίας, της επιβολής μέσω του εκβιασμού, την μίξη της αλήθειας με το ψέμα. Την εφαρμογή κατάστασης εκτάκτου ανάγκης που χτυπάει μόνο φτωχούς. Όλα όσα αντιμετώπισε στη διαπραγμάτευση. Η άβυσσος που σε κοίταξε πίσω και σε κοίταξε καλά.”

Φλεβάρης 2016. Κάθε επιχείρηση Σοκ και Δέος έχει και μια ημερομηνία λήξης

Το “νέφος του πολέμου” έχει πλέον υποχωρήσει, επιτρέποντας εκτιμήσεις ως προς την στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ¹², με άξονα την συνθηκολόγηση / τομή, που δεν θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ως νομοτελειακή. Η συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης δεν πρέπει να επιδιώξει την a priori ενοχοποίηση ή / και την ματαιότητα. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε την ταξική πάλη, την μόνη μαρξιστική μέθοδο ανάλυσης της συγκυρίας, την πυκνής, που ζήσαμε και διαμορφώσαμε. Η προσπάθεια ανάταξης δεν πρέπει να περπατήσει στο μονοπάτι της αυτοεπιβεβαίωσης και του αφορισμού. Πρέπει να ερμηνεύσουμε αβίαστα,

τον ειδικό τρόπο με τον οποίο το Καθεστώς αντεπιτέθηκε και αναποδογύρισε τη “μικρή συγκυρία” του 2012 - 2015, από μια συγκυρία ανάτασης και ελπίδας σε μια συγκυρία αναβίωσης ενός ξεθωριασμένου ρεαλισμού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, μετά την δικιά του “Καζέρτα” και “Λίβανο”¹³, αποπειράθηκε να κάνει “ήπιο” μνημόνιο και τελικά κατέληξε να συν-διοργανώσει το αντιδραστικό blitzkrieg. Ο ειδικός τρόπος που ξεδιπλώθηκε αυτό το “Δόγμα του Σοκ”, ήταν η απόπειρα κοινωνικοποίησης του αδιεξόδου της (αμοιβαίας και επωφελούς) στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ, μέσα από ένα Δημοψήφισμα, όπου η κυβέρνηση ρητά δήλωνε ότι θα σέβονταν το “Ναι” και άρρητα καθισούχαζε ότι δεν θα εγκλωβιστεί στο “Όχι”. Μια κυβέρνηση όπου διαβεβαίωνε τον λαό των “6 εκατομμυρίων φτωχών” ότι είναι ήδη νικητές, όπου νίκη είναι η έκφραση της λαϊκής στήριξης στον Αλέξη (για ένα γαμώτο ρε γαμώτο!). Όμως πριν “στεγνώσει το μελάνι”, η ηγεσία χαιρέτησε τον “κόσμο του Ναι” (aka το “παλιό”) ως θριαμβευτές. Άλλα δεν κατάλαβε ότι είχε κοινωνικοποιήσει κατά λάθος και την Νέα Αντίσταση.

#this_is_a_soup

Η τομή, λοιπόν, αφορά στο κεραυνοβόλο Ιούλη-Σεπτέμβρη. Μια περίοδος που απέδειξε ότι ο βοναπαρτισμός δρα αποφασιστικά όταν διακυβεύεται η αναπαραγωγή του ίδιου και όχι του επαναστατημένου λαού Του. Μια συνθηκολόγηση που βασίστηκε στο σχήμα “να μείνουμε εμείς και βλέπουμε”, το οποίο υπηρετεί μια διπλή λειτουργία: α) παρέχει την απαραίτητη αίσθηση αναντικατάστατου στο πραγματικό “εμείς” β) αυτο-λογοκρίνει το τυπικό “εμείς”¹⁴. Μια έννοια όπου μεταλλάχθηκε τόσο δραστικά όσο και η ρητή εντολή του Δημοψηφίσματος. Η κεραυνοβόλα προώθηση του σχεδίου του ταξικού εχθρού¹⁵. Η υιοθέτηση της λογικής του “μικρότερου κακού”, τη στιγμή που διεθνώς διευρύνονται οι δυνατότητες αποδόμησης του¹⁶. Στο τέλος, απέμεινε ως συγκολλητική ουσία απλώς η εξουσία, κάποιες παραγορητικές ομιλίες και ένα ακόμα Μνημόνιο.

Πραξικόπημα δεν έγινε για να πέσει η κυβέρνηση. Στη κυβέρνηση ασκήθηκε “πίεση για συμφωνία”¹⁷. Πραξικόπημα έγινε για να ανατραπεί το πνεύμα του Ιούλη (η λεγόμενη “Ελληνική Άνοιξη”) και την αναταραχή όπου επέφερε ως προς τον συσχετισμό κεφαλαίου – εργασίας διεθνώς, σε μια ιστορική καμπή όπου οι φτωχοί αρχίζουν να πεινάνε για πλούσιους και οι πλούσιοι να διψάνε για φασίστες. Σε μια χρονιά όπου ένας λαός στο πυρήνα της Ευρωζώνης της ταξικής λιτότητας, αποφάσισε αμεσοδημοκρατικά και διάλεξε το άγνωστο από το γνωστό. Ένας λαός ο οποίος αποφάσισε να συνεχίσει τον αγώνα με όλα τα αναγκαία μέσα. Απέναντι σε μια νέα δομή εξουσίας (με το 3ο Μνημόνιο και τυπική) στην οποία κουμάντο θα κάνει ο “πραγματικός” συσχετισμός. Ένα πλέγμα κυριαρχίας¹⁸ το οποίο έχει μάθει σε αυτή τη χώρα να μη χάνει ποτέ.

Αλλά εμείς νικήσαμε το Φόβο.¹⁹

II

(Βάλλω) Κατά του Άρχοντα Θεού

Το δημόσιο χρέος γίνεται το *credo* [πιστεύω] του κεφαλαίου. Και από τη στιγμή που εμφανίζεται η χρέωση του δημοσίου, τη θέση του αμαρτήματος ενάντια στο άγιο πνεύμα, για το οποίο δεν υπάρχει άφεση, την παίρνει η καταπάτηση της πίστης απέναντι στο δημόσιο χρέος 20.

(Κ. Μαρξ, Κεφάλαιο, Τόμος Ι, σ. 779-780)

Η σταθερότητα ως (νεκρική) ακαμψία

Πρόσφατα²¹, η S&P (Standard&Poors) αναβάθμισε την μακροχρόνια απόδοση των ελληνικών ομολόγων, από CCC- σε B-. Την επαν-εκτίμησε, από περίπου “σκουπίδια”, σε “μέτριου ρίσκου”, προεξοφλώντας γρήγορο και θετικό κλείσιμο της αξιολόγησης, εξηγώντας ότι η νέα κυβέρνηση έχει ψηφίσει πρακτικά όλα τα “ορόσημα” -milestones- του 3ου Μνημονίου. Κατέληγε δε, ότι οποιαδήποτε μορφή πολιτικής αστάθειας δεν πρέπει να ανησυχεί τους επενδυτές, καθώς δεν θα αφορά στην υλοποίηση/εφαρμογή της κυρίαρχης πολιτικής²². Επιτέλους! θα αναφωνούσε ικανοποιημένο κάποιος Chicago boy. Ο εκλογικός κύκλος δεν θα πρέπει να αφορά την ασκούμενη οικονομική πολιτική! Η ακύρωση της δημοκρατίας ως όπλο των φτωχών, την ίδια περίοδο όπου πολιτικοποιείται η κρίση του μοντέλου συσσώρευσης. Την περίοδο όπου ραγίζουν τα success story σε Πορτογαλία και Ισπανία, την περίοδο όπου η αστάθεια πλανιέται πάνω από τις ΗΠΑ.

Εδώ, λοιπόν, ξεκινάνε τα πραγματικά προβλήματα. Πλέον, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στοιχείο της “νέας πραγματικότητας”, συμπληρωματικό -εν μέσω σχετικής έντασης- στη “παλιά”, δεδομένο κομμάτι της νέας αρχιτεκτονικής. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κομμάτι της λύσης στο ερώτημα της συσσώρευσης της αναγκαίας ισχύος, για την εφαρμογή ενός νέου γύρου ταξικής λιτότητας. Αποτελεί το φορέα της θεωρίας της ήττας, ως “δεδομένης”. Επιχειρώντας να αντλήσει και λαϊκή νομιμοποίηση από τις εκλογές του Σεπτέμβρη, παρά την πρόσφατη, ρητή, πλειοψηφική και αμεσοδημοκρατική καταδίκη του Ιούλη²³. Εξουσιοδοτήθηκαν ρητά για να δράσουν σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης και τελικά έγιναν στοιχείο της δομής της εξουσίας, επιστρέφοντας τις προτεραιότητες της δομής ως καθολική Αλήθεια. Μια επιστροφή στα χρόνια της υπομονής, ακριβώς την στιγμή που απαιτούνταν τόλμη.

Και η Δεσπόζουσα Δομή εσάλπισε

Αυτή η απόπειρα χυδαίας “εργαλειοποίησης” του λαού από τη κυβέρνηση, έμεινε όμως εκεί όπου πρωτο-σχηματίστηκε. Στο πλανήτη των εγκεφαλικών κατασκευών, στο βασίλειο των διατυπώσεων, ως μια φαντασίωση των Νέων Σωτήρων. Εκεί δίπλα στο “reprofilling” του χρέους τον Οκτώβρη – Δεκέμβρη – Μάρτη – Μάη, την επιτυχημένη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, την ερχόμενη δυναμική ανάπτυξη μέσω ΞΑΕ²⁴, την σταδιακή άρση των capital controls, την Έξοδο στις Αγορές²⁵. Το ατόφιο σχέδιο του Παλιού, μαζί με τους αναγκαίους ανασχηματισμούς. Μια “ειρηνική συνύπαρξη” ενός μνημονιακού νεοφανατισμού με σταλινοσυναισθηματισμούς τύπου: “η επιστροφή του αιμοδιψή κουλάκου”. Καλός μαθητής των Μνημονίων και ηγέτης των ηττημένων, ταυτόχρονα. Και ΔΝΤ και Μαρξ.. Και NATO και

Λένιν. Και έτσι και αλλιώς. Θύμα και θύτης της Δεσπόζουσας Δομής, που σε σφιχταγκάλιασε και σε κατάντησε να λες: “Θα εφαρμόσουμε ένα (μπορεί και δύο) μνημόνια ακόμα, αλλά μετά θα ρυθμίσουμε το Χρέος και θα επιστρέψουμε την ανάπτυξη!”

Και έτσι οι λέξεις ξεκαρφώθηκαν. Η “Ανατροπή” έγινε “Ανασυγκρότηση”, η “αυτονομία του κοινωνικού” έγινε η “απειλή του κοινωνικού”. Οι χθεσινές κοινωνικές συμμαχίες γίνανε οι σημερινοί “φίλοι του Σόϊμπλε”²⁶. Η ολιγαρχία περιορίστηκε στους μεγαλοδικηγόρους, celebrities, στο “παλιό κατεστημένο”, ο ταξικός εχθρός έγινε ο “στρατηγικός κακοπληρωτής”. Η βολική αγνόηση του πιο ριζοσπαστικού συμπεράσματος του Ιούλη: οι συνθήκες είναι ώριμες. Αυτές που τους έθεσαν επικεφαλής, όμως, έπρεπε τελικά να περιμένουν σοβιέτ στη Ισπανία και Αριστερό Πλανητάρχη για να έχουν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. ΤΙΝΑ, από το Μνημόνιο, ως τις επανα-προωθήσεις “μη προσφυγικών ροών”.

Μια πραγματική Μετανόηση, μια Διακήρυξη Πίστης στο Κεφάλαιο και τα σκιάχτρα του.

Μια συμφιλίωση με τη βιοπολιτική της ανισότητας και της εκμετάλλευσης.

Ή αλλιώς και “ελιγμός”.

(τέλος Μέρους #2)

1 <https://www.oxfam.org/en/pressroom/pressreleases/2015-01-19/richest-1-wi...>

2 “Αν οι μηχανές παράγουν όλα όσα χρειαζόμαστε, το αποτέλεσμα θα εξαρτάται από το πως θα διανέμονται αυτά. Καθένας μπορεί να απολαύσει μια ζωή πολυτέλειας εάν ο παραγόμενος πλούτος των μηχανών μοιράζεται, ή οι περισσότεροι άνθρωποι μπορεί να καταλήξουν μέσα στη φτώχεια αν οι ιδιοκτήτες των μηχανών συσπειρωθούν με επιτυχία κατά τις αναδιανομής του πλούτου. Ως τώρα η τάση τείνει προς τη δεύτερη περίπτωση, με την τεχνολογία να αυξάνει ακόμη περισσότερο την αυξημένη ανισότητα.” Πηγή:

<http://www.counterpunch.org/2015/10/15/stephen-hawkings-on-the-tuture-of-capitalism-and-inequality/>

3 «Στο στάδιο που βρισκόμαστε, η μόνιμη λύση για την κλιματική κρίση, είναι η καταστροφή του καπιταλισμού» Πηγή: <http://www.euractiv.com/section/development-policy/news/bolivia-for-a-lasting-solution-to-the-climate-crisis-we-must-destroy-capitalism/>

4 [...] Αν τα υψηλά περιθώρια [κέρδους] καταφέρουν να αντέξουν για τα επόμενα χρόνια (ιδιαίτερα όταν η παγκόσμια αύξηση της ζήτησης θα είναι κάτω από την τάση της) , θα

δημιουργηθούν ευρύτερα ερωτήματα σχετικά με την αποτελεσματικότητα του καπιταλισμού.

5 Για ένα ιστορικό δεξ και: <https://barikat.gr/content/nero-konserves-kai-sfaires>

6 Η Τουρκία έχει ήδη εισβάλλει στο Ιράκ, χωρίς την άδεια της Βαγδάτης, το Δεκέμβρη του 2015

7 Δημοσιεύματα αναφέρουν και για πυρηνικά όπλα, αλλά ας ελπίσουμε ότι λένε ψέματα...

8 (Τουρκία, Σαουδική Αραβία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Κατάρ κ.α.)

9 Πρόσφατα η Wikileaks αποκάλυψε ένα απόρρητο έγγραφο που αναλύει την Ευρωπαϊκή στρατηγική απέναντι στους πρόσφυγες

10 Η Τουρκία είχε καταφύγει αμέσως στο ΝΑΤΟ για συνδρομή, μετά την κατάρριψη του ρωσικού αεροσκάφους.

11 <https://barikat.gr/content/synehise-ton-polemo-gia-na-rthei-i-eirini-meros-1>

12 Ο πραγματικός κάτοχος ισχύος του ΣΥΡΙΖΑ, είναι η ηγετική του ομάδα, στεγανοποιημένα. Ο συγκεκριμένος τρόπος που πραγματοποιήθηκε αυτό εκφεύγει του κειμένου. Ας αναφέρουμε όμως μια ατάκα της πιάτσας: “Τα αστικά κόμματα δεν διασπώνται· όποιος θέλει αποχωρεί”. Στη περίπτωση μας, (υπάκουα και βελούδινα) αποχώρησε η πλειοψηφία.

13 20η Φλεβάρη και 12η Ιούλη αντίστοιχα (βλ και: <https://barikat.gr/content/o-gorgopotamos-stin-alamana>)

14 Όπου πραγματικό εμείς, αυτοί που “γνωρίζουν / αποφασίζουν” και τυπικό εμείς, η πηγή νομιμοποίησης

15 Το σχέδιο αυτό συνοψίζεται ως εξής: Απαξίωση / διάλυση του ΣΥΡΙΖΑ & Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, ψήφο εμπιστοσύνης από την αντιπολίτευση, εκλογές εκκαθάρισης του ΟΧΙ, υιοθέτηση Μνημονίων, κυνήγι ανάπτυξης, συγκυβέρνηση με τη τρόικα κτλ

16 Για τη λογική του μικροτερου κακού δεξ και: <https://barikat.gr/.../kathe-telos-toys-kai-mia-nea-arhi-mas>

17 Δεξ και: <https://barikat.gr/content/kathestos-antepitithetai-otan-toy-dineis-edafos>

18 Τρόικα, “ανεξάρτητες” αρχές, αντιπολίτευση, αόρατος ελληνικός καπιταλισμός όπου πλέον “βγήκε μπροστά”

19 Το Φόβο στη χειρότερή του μορφή: την τραπεζική πίστη.

20 Επίσης αναφέρει: «[...] [Το Δημόσιο Χρέος] ώθησε πλήθος συγγραφείς να κάνουν το λάθος ν αναζητούν σ' αυτό τη βασική αίτια της αθλιότητας των σύγχρονων λαών.[...] Μαζί με τα δημόσια χρέη δημιουργήθηκε ένα διεθνές πιστωτικό σύστημα, πού συχνά για τούτον ή για κείνον το λαό αποτελεί μian από τις κρυφές πηγές της πρωταρχικής συσσώρευσης [...]

Ο μεγάλος ρόλος που το δημόσιο χρέος και το αντίστοιχο του φορολογικό σύστημα (σ.σ: bold δικό μας) παίζουν στην κεφαλαιοποίηση του πλούτου και στην απαλλοτρίωση των μαζών, ώθησε πλήθος συγγραφείς να κάνουν το λάθος να αναζητούν σ' αυτό τη βασική αίτια της αθλιότητας των σύγχρονων λαών [...]Τον ίδιο καιρό που έπαψαν στην Αγγλία να καίνε μάγισσες, άρχισαν να κρεμούν παραχαράκτες τραπεζογραμματίων. Ποια είναι η εντύπωση που προκάλεσε στους συγχρόνους τους η εμφάνιση αυτής της φάρας των τραπεζοκρατών, χρηματιστών, εισοδηματιών, μεσιτών, σπεκουλάντηδων και σκυλόψαρων του χρηματιστηρίου, το δείχνουν τα γραφτά του καιρού εκείνου, λ.χ. του Μπόλινμπροκ.»

21 http://www.spratings.com/en_US/video/-/render/video-detail/drivers-behind-the-s-p-ratings-services-rating-upgrade-of-greece

23 Κοντά 5 εκατ σε εξουσιοδοτούν τον Ιούλη να πεις ΟΧΙ, 2 εκατομμύρια τον Σεπτέμβρη σε “ψηφίζουν για πρωθυπουργό”. Εσύ κρατάς το δεύτερο ως υπερπροσδιοριστικό. Δικαίωμά σου. Εμείς μένουμε με το πρώτο.

24 Οι υιοθέτηση της καραμέλας “Ξένες Άμεσες Επενδύσεις”, οδηγεί τάχιστα στη γραμμή “ανάπτυξη τώρα και αναδιανομή αργότερα”, υπονοώντας την απουσία πλούτου σήμερα. Καταργεί έτσι, την βασική συνθήκη ανόδου του ΣΥΡΙΖΑ στη κυβέρνηση, που ήταν η ραγδαίες ανισότητες της μνημονιακής Ελλάδας. Δεν καταργεί όμως τις ανισότητες...

25 Και εδώ οι λέξη Έξοδος μας οδηγεί σε νέες αναλογίες / παραβολές, πέρα από τις -πλέον- κλασσικές του Αλιέντε / Πινοσέτ. Είναι πλέον κατανοητό ότι το “παντός καιρού” σημαίνει “παντός Λαού”. Στην Ελλάδα (των 3-4 Μνημονίων) διαθέτουμε μόνο δύο δυστυχώς. Απλά δεν γίνεται ο Μωυσής,, παιδί της εξέγερσης των ηττημένων, να γίνει Φαραώ, χωρίς να γίνει στοιχείο αυτής της “Δεσπόζουσας Δομής”. Αυτής που θα σου πει να τους κυνηγήσεις μέχρι εξοντώσεως.

26 Δηλώσεις Φίλη: <https://www.youtube.com/watch?v=2IEI0kL8GEE>